

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

KATEDRA ANGLICKÉHO JAZYKA A LITERATURY PedF UK

Autor práce: Štěpán Pelán

Název práce: A translation of two English short stories/Překlad dvou anglických povídek

Vedoucí práce: Doc. Josef Grmela, CSc.

Rok odevzdání: 2017

Rozsah práce: 68 očíslovaných stran

Posudek vedoucího práce

Autor posudku: Doc. Josef Grmela, CSc.

	Posuzovaná oblast	Zvažovaná kritéria	Body (0-5) ¹
1.	Celková charakteristika	Splnění zásad zpracování práce, adekvátnost titulu práce, naplnění stanoveného cíle, logická struktura práce, vyváženost a propojenost teoretické a praktické části	5
2.	Teoretická část	Stanovení a splnění cílů, prezentace různých teoretických přístupů k řešení problému, jejich kritické posouzení a zvolení relevantní teoretické základny pro realizaci praktické části	5
3.	Praktická část	Vhodnost a aplikace zvolené metodologie, jasnost formulace hypotéz, relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků, jasnost formulace závěrů	5
4.	Jazyková úroveň	Gramatická správnost a komplexnost, slovní zásoba, koheze a koherence textu, interpunkce a stylistické aspekty, celková úroveň jazykového projevu	5
5.	Struktura a forma	Přehlednost struktury, členění, řazení a proporčnost kapitol a oddílů, konzistentnost úpravy práce, odpovídající rozsah práce, adekvátnost a provedení příloh	5
6.	Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance odborných zdrojů, kritický přístup ke zdrojům, odpovídající úroveň citační praxe	5

Celkové zhodnocení práce (včetně kritických výhrad):

Bakalářská práce Štěpána Pelána sestává ve své praktické části z překladu dvou povídek anglického spisovatele V. S. Pritchetta (1900-1997) a z jeho analýzy teoretických problémů se kterými se při práci na překladu setkal.

Bohužel název práce se poněkud nešťastně omezil na minimalistické konstatování, že jde o „překlad dvou anglických povídek“. Jako vedoucí práce vím, že název se postupně vyvíjel v několika verzích, a z původního poměrně přesnějšího názvu obsahujícího jak jméno překládaného autora, tak i podrobnější žánrovou charakteristiku obou povídek, žel vyústil do zmíněné „stručnější“ varianty.

I když jde bohužel o důležitý „první dojem“, tento vývoj se v následujícím textu naštěstí neopakoval, ba lze říci, že právě naopak. Prakticky každá věta překladu je výsledkem revize, a často velmi podstatné změny prvního pokusu, a výsledkem je překladový český text, který prokazuje velmi dobrou orientaci v problematice, která by méně pokročilého nebo méně talentovaného překladateli mohla snadno zavést na scestí. Především, Pelán velmi dobře vystihl atmosféru obou povídek, jež byla rozhodující pro úspěch překládání – byla to poněkud pochmurná a současně bizarní atmosféra Anglie 30. let 20. století. Ta byla Pelánovou inspirací pro volbu jazyka postav, jakož i autorského slova, které charakterizuje spíše absence moderní slovní zásoby, idiomatiky a gramatického úzu než nějaké ozvlášťňování tohoto jazyka umělým „historizováním“, resp. archaizováním. Tím se vyhnul „smrtícímu“ efektu modernizovaných verzí literárních, respektive dramatických děl, kde postavy žijící v historické době se vyjadřují jazykem velkoměstského podsvětí naší doby. Takto zvolená strategie propůjčuje jazyku jeho překladu jednak vysokou komunikativní hodnotu, jednak vytváří to, co by se zjednodušenou metaforou dalo nazvat „přirozeností“ použitého jazyka. Přestože autor překladu neměl vzhledem k svému věku a celkovému zaměření literární výchovy, jež se dnes dostává středoškolákům, možnost bližšího seznámení s meziválečnou českou literaturou a jejími

¹ Bodové hodnocení na škále 1-5 (5 bodů maximum), 0 bodů z jedné či více posuzovaných oblastí automaticky znamená, že práce není doporučena k obhajobě.

charakteristickými jazykovými prostředky, jež by mu mohly být určitou inspirací při vytváření vlastního jazyku překladu, podařilo se mu vytvořit model jazyka, který velmi přesvědčivě působí jako autentický velmi přesvědčivě. Výše zmíněný handicap při „přenašeni se“ do ducha a jazyka meziválečné éry byl současně do značné míry vyvážen konzultacemi s vedoucím práce, které svou četností a důsledným prodiskutováním překladových variant, jež v průběhu diskuse vyvstaly, celkem nutně vedly k úspěchu celého překladu. Přínosnost konzultací se projevila i při interpretaci dnes již neexistujících, resp. málo známých britských reálií.

Specifickou kapitolou práce je její teoretická část, v níž se Štěpán Pelán opírá zejména o základní teoretická díla české translatické školy (Levý, Knittlová), ale současně i o relativně aktuální teorii překladu J.C.Catforda a početné internetové a digitální zdroje. Mám za to, že i tato část práce je standardní a přiměřená svým rozsahem i analytickou hloubkou.

Závěrem je možno konstatovat, že v práci zůstalo několik přehlédnutých překlepů, respektive chyb při převodu například některých gramatických zvláštností angličtiny (na str. 4, kde „You said he had a business“ je přeloženo „doslovně“ rovněž v minulém čase), atd.

Uvedené kritické připomínky však nemění nic podstatného na pozitivním celkovém hodnocení práce.

Práci navrhuji přijmout k obhajobě.

Témata a náměty k diskusi při obhajobě:

Viz předposlední odstavec výše.

Práci tímto doporučuji k obhajobě.

Datum: 25. 5. 2017

Podpis: